

P. v restauraci

P. obědval v restauraci, když tu k němu přistoupil vrchní číšník, přísně se na něj podíval a řekl mu hlubokým a tajemným hlasem: „To, co máte tady na talíři, není na jídelním lístku.“

P. se okamžitě omluvil.

- Podívejte se, řekl stísněně, neobtěžoval jsem se nahlédnout do jídelního lístku.

Bez rozmyšlení Pro všechny případy jsem požádal o kotletky, domníval jsem se totiž, že je mátetam jsou, a nebo kdyby ne, tak jsou snadno je seženete někdek dostání v sousedství. Byl jsem však připravený požádat i o něco úplně jiného, kdyby nebyly kotletky nebyly. Číšník se, aniž by se nezdál zvláště udivený, se vzdálil se a po chvíli mi to přinesl, a hleďte...

Samozřejmě, zaplatím částku, kterou bude třeba. Je to pěkný kousek, to nepopírám. Jeho cenu zaplatím bez váhání. Kdybych to byl věděl, beze všeho bych si byl vybral jiné maso nebo prostě vejce. TV každém případě teď už ale stejně nemám hlad. Hned se s vámi vyrovnám.

Avšak vrchní číšník se ani nehne. P. se cítí strašně stísněný. Po nějaké době vzhlednezvedá oči...ehm! Teď před ním stálojí vedoucí podniku.

P. se okamžitě omluvil.

- Nevěděl jsem, řekl, že kotletky nejsou na jídelním lístku. Neviděl jsem ho, protože mám slabý zrak a protože jsem u sebe neměl cvikr, a pak, čtení mi způsobuje hroznou bolest. Požádal jsem o první věc, která mě napadla, spíš jsem doufal, že mi nabídnou něco dalšího abych odstartoval další návrhy, než že bych měl na kotletky opravdu chuť kvůli osobní chuti. Číšník měl bez-pochyby spoustu práce zanepřázdňný, dál nic nenabízel, toto mi přinesl a já sám byl ostatně celý úplně roztržitý, jsem začal jsem jíst, a nakonec... zaplatím přímo vám, když už jste tady.

Avšak vedoucí podniku se ani nehne. P. se cítí čím dál tím víc stísněný. Když mu podává účet, najednou uvidí rukáv uniformy. Před ním byl strážník.

P. se okamžitě omluvil.

- Podívejte ~~He~~, nejdřív sem vstoupil, aby si trochu odpočinul. Najednou se na něj bez okolků křičí: „A pro pána? Bude to... ?“ – „No, tak pivo ~~Och, stehno~~,“ řekl. „A potom,“ vykřikl rozhněvaný číšník. Tak spíš něco na uvolnění než na něco jiného: „Á, ano, kotletku.“

Už o na ni ní ani nepomyslelsni, když mu ji přinesli ~~na talíři~~. A když Tak, na mou věru, byla tam tak prostě byla před ním...

- Poslouchejte, kdybyste chtěl zkusit ~~napravit~~ tuto záležitost napravit, budete moc laskavý ~~řte velmi milý~~. Tady, to je pro vás. A podal mu stofrankovou bankovku ~~účet s částkou 100 franků~~. Slyšel, jak se policistovy kroky vzdalují ~~Protože uslyšel blížeí se kroky~~, a cítil se opět volně. Teď před ním stálojí policejní komisař.

P. se okamžitě omluvil.

(...)